KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 08.10.2004
KOM(2004)643 endelig

2004/0241 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

Ved afgørelse af 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Schweiz, Amerikas Forenede Stater, Andorra, Liechtenstein, Monaco og San Marino om passende aftaler om, at disse lande indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing. Kommissionen skulle føre forhandlingerne i nært samarbejde med Rådets formandskab og i nær og løbende konsultation af den arbejdsgruppe på højt niveau, som Coreper besluttede at nedsætte den 13. juni 2001[1], og som Rådet udpegede som et særligt udvalg til at bistå Kommissionen i arbejdet.

Efter Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 skrev Kommissionen til ovennævnte tredjelande og anmodede om indledning af forhandlinger, men det var først efter, at Rådet (økonomi og finans) havde godkendt en tekst til direktivudkast den 13. december 2001, at disse forhandlinger faktisk kunne gå i gang. Der er siden da blevet afholdt en lang række møder på både politisk og teknisk plan. Kommissionen har i overensstemmelse med Rådets afgørelse af 16. oktober 2001 ført forhandlingerne i nært samråd med Rådets successive formandskaber. Kommissionen har løbende aflagt rapport mundtligt til Rådet og Europa-Parlamentet om disse forhandlinger og forelagde den 3. december 2002[2] Rådet (økonomi og finans) en meddelelse om forhandlingerne med tredjelande om beskatning af indtægter fra opsparing. På anmodning af Rådet (økonomi og finans) er forhandlingerne om beskatning af indtægter fra opsparing siden fortsat.

Den 3. juni 2003 erklærede Rådet, at udkastet til aftale med Schweiz som forelagt af Kommissionen den 28. maj 2003 udgjorde det endelige tilbud om en aftale mellem EU og Schweiz. Det hed også i referatet, at

- *"De fire elementer i denne aftale vedrørende beskatning af indtægter fra opsparing udgør også grundlaget for aftaler mellem Den Europæiske Union og Liechtenstein, Andorra, Monaco og San Marino. ...."*

Tidligere samme år, nemlig den 21. januar 2003, havde Rådet fastsat, at de fire elementer var:

- *Tilbageholdelse og beskatning ved kilden: Schweiz vil anvende samme tilbageholdelses- og kildeskattesatser som Belgien, Luxembourg og Østrig...*

- *Deling af provenu: Schweiz vil dele provenuet fra kildeskatten og vil acceptere den 75/25-deling, der anvendes i Fællesskabet…*

- *Frivillig oplysning*

I revisionsklausulen hedder det, at "De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge - og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt - forbedre aftalens tekniske funktion. Når Belgien, Luxembourg og Østrig ophører med at opkræve kildeskat og påbegynder automatisk informationsudveksling i henhold til direktivet konsulterer de kontraherende parter under alle omstændigheder hinanden med henblik på at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

---

[1] EFT C 183 af 29.6.2001, s. 1.

[2] SEK (2002) 1287 endelig af 27.11.2002.

Schweiz udveksler efter anmodning oplysninger vedrørende alle civil- eller strafferetlige tilfælde af svig eller lignende ulovlig adfærd fra skatteyderes side… … … … … ….”

Aftalen med San Marino, der indeholder disse fire elementer, forelægges nu Rådet til undertegnelse og indgåelse. Til aftalen er der knyttet et ledsagende aftalememorandum mellem Republikken San Marino og Det Europæiske Fællesskab sammen med hver af dets medlemsstater. Aftalememorandummet bekræfter i overensstemmelse med Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003, at Det Europæiske Fællesskab i den overgangsperiode, der er fastsat i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003[3], vil starte drøftelser med andre vigtige finanscentre med henblik på at foranledige disse jurisdiktioner til at træffe foranstaltninger svarende til dem, der anvendes af Fællesskabet. Det fastsættes også i aftalememorandummet, at de aftalte foranstaltninger skal gennemføres i god tro, og at parterne ikke må handle ensidigt uden behørig grund for at undgå, at ordningen skades. Skulle der blive påvist nogen større forskel mellem anvendelsesområdet for Rådets direktiv 2003/48/EF og for aftalens anvendelsesområde, indleder de kontraherende parter straks konsultationer for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art.

Det tilføjes i aftalememorandummet, at indgåelsen af skatteaftaler med Den Europæiske Unions medlemsstater og San Marinos forpligtelse til inden for disse rammer at sikre informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder vil fremme et bredere økonomisk og skattemæssigt samarbejde. Idet San Marinos indsats anerkendes, kan der finde konsultationer sted mellem San Marino og Den Europæiske Unions medlemsstater med henblik på bilateralt at fjerne eller reducere dobbeltbeskatning af forskellige indtægtsformer.

Det fremgår også af aftalememorandummet, at parterne så hurtigt som muligt skal indlede konsultationer med henblik på

– at undersøge betingelserne for gradvist at forbedre den gensidige frie adgang til begge parters finansielle markeder. Indledningsvist er det nødvendigt, at de relevante forsigtighedsregler og tilsynet med de berørte aktører i San Marino vil sikre, at det indre marked i de pågældende sektorer stadig fungerer korrekt. Enhver mulig aftale på dette område må være baseret på, at Republikken San Marino vedtager og gennemfører den eksisterende og fremtidige fællesskabsret i de relevante erhvervssektorer. Det bør også fastsættes i en sådan aftale, at Republikken San Marino forpligter sig til at gennemføre andre fællesskabsregler, både nuværende og fremtidige, f.eks. med hensyn til konkurrence og beskatning, der også er relevante for at sikre, at det indre marked i de pågældende sektorer fungerer hensigtsmæssigt

– at undersøge mulighederne for at forenkle procedurerne i deres aftale om toldunion og samarbejde. I denne forbindelse er Republikken San Marino rede til at indføre edb-procedurer svarende til Intrastat-systemet

– at undersøge mulighederne for, at statsborgere i Republikken San Marino får adgang til forsknings-, studie- og højere uddannelsesprogrammer, der gennemføres af Det Europæiske Fællesskab.

Kommissionen mener, at aftalens tekst er i overensstemmelse med de forhandlingsdirektiver, som Rådet udstedte den 16. oktober 2001. Rådet gav sin politiske tilslutning til teksten den 2.

---

[3] EUT L 157 af 26.6.2003, s. 38.

juni i år, og Rådets ovennævnte arbejdsgruppe på højt niveau tilkendegav den 9. juni, at den var enig i detaljerne i aftalen og aftalememorandummet.

Kommissionen foreslår, at Rådet godkender de vedlagte forslag:

– til en afgørelse om undertegnelse af aftalen om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum, og

– om en afgørelse om indgåelse af ovennævnte aftale i henhold til de procedurer, der er fastsat ved artikel 300 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

Artikel 300, stk. 2, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab fastsætter, at Rådet træffer afgørelse med enstemmighed, når aftalen vedrører et område, hvor der kræves enstemmighed for vedtagelsen af interne regler. Da de interne regler på det område, som denne aftale vedrører, er vedtaget på basis af artikel 94 i traktaten, mener Kommissionen, at Rådet bør vedtage forslaget til afgørelse med enstemmighed. Ifølge Rådets konklusioner (økonomi og finans) af 21. januar 2003 er Rådet enig om, at aftalen med Republikken San Marino skal indgås med enstemmighed.

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om undertegnelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, og om godkendelse og undertegnelse af det dertil knyttede aftalememorandum

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[4], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Republikken San Marino om en passende aftale om, at Republikken San Marino indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.

(2) Ordlyden af den aftale, der er resultatet af forhandlingerne, afspejler Rådets forhandlingsdirektiver. Den er ledsaget af et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken San Marino på den anden side.

(3) Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen er det ønskeligt at undertegne de to dokumenter, som blev paraferet den 12. juli 2004, og bekræfte Rådets godkendelse af aftalememorandummet -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen bemyndiges formanden for Rådet til at udpege de personer, der på Fællesskabets vegne er beføjede til at undertegne aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, det tilknyttede

[4] EUT C … af … 2004, s. …

aftalememorandum og de breve, der er omhandlet i artikel 21, stk. 2, i aftalen og i sidste afsnit i aftalememorandummet.

Ordlyden af ovennævnte aftalememorandum er godkendt af Rådet som knyttet til denne afgørelse.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

BILAG

Aftalememorandum

mellem

Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Republikken San Marino

AFTALEMEMORANDUM

mellem

Det Europæiske Fællesskab
Kongeriget Belgien
Den Tjekkiske Republik
Kongeriget Danmark
Forbundsrepublikken Tyskland
Republikken Estland
Den Hellenske Republik
Kongeriget Spanien
Den Franske Republik
Irland
Den Italienske Republik
Republikken Cypern
Republikken Letland
Republikken Litauen
Storhertugdømmet Luxembourg
Republikken Ungarn
Republikken Malta
Kongeriget Nederlandene
Republikken Østrig
Republikken Polen
Den Portugisiske Republik
Republikken Slovenien
Den Slovakiske Republik
Republikken Finland
Kongeriget Sverige
Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland

og

Republikken San Marino

Ved indgåelsen af en aftale om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger (i det følgende benævnt "direktivet"), undertegnede Det Europæiske Fællesskab, Kongeriget Belgien, Den Tjekkiske Republik, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Republikken Estland, Den Hellenske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Republikken Cypern, Republikken Letland, Republikken Litauen, Storhertugdømmet Luxembourg, Republikken Ungarn, Republikken Malta, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Republikken Slovenien, Den Slovakiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige, Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og Republikken San Marino dette aftalememorandum, der supplerer nævnte aftale.

1. De parter, der undertegner dette aftalememorandum, finder, at aftalen mellem Republikken San Marino og Det Europæiske Fællesskab om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktivet, er en afbalanceret og acceptabel aftale, der beskytter begge parters interesser. De vil derfor gennemføre de

aftalte foranstaltninger i god tro og vil for at undgå, at denne aftale skades, ikke handle ensidigt uden behørig grund. Hvis der konstateres betydelige forskelle mellem anvendelsesområdet for direktivet som vedtaget den 3. juni 2003 (Rådets direktiv 2003/48/EF) og aftalen, specielt med hensyn til aftalens artikel 4 og 6, indleder de kontraherende parter straks konsultationer i henhold til aftalens artikel 15, stk. 1, for at sikre, at foranstaltningerne i aftalen fortsat er af tilsvarende art. De parter, der undertegner dette aftalememorandum, bemærker, at definitionen af skattesvig i forbindelse med aftalens artikel 13 kun vedrører behovene med hensyn til beskatning af opsparing inden for rammerne af denne aftale og ikke foregriber udviklinger og/eller beslutninger om skattesvig i andre omstændigheder og i andre fora.

2. I den overgangsperiode, der fastsættes i direktivet, skal Det Europæiske Fællesskab indlede drøftelser med andre vigtige finansielle centre for at søge at opnå, at nævnte jurisdiktioner indfører foranstaltninger svarende til dem, der skal anvendes af Fællesskabet.

3. Da Republikken San Marino ønsker at blive yderligere integreret i det europæiske økonomiske miljø, og da den finder, at dens fulde deltagelse i det europæiske bank- og finanssystem derfor er hensigtsmæssig og ønskelig, indleder republikken og Det Europæiske Fællesskab hurtigst muligt konsultationer med henblik på at identificere betingelserne for at nå frem til gensidig anerkendelse af de respektive parters forsigtighedsforanstaltninger og -systemer for finansielle tjenesteydelser, herunder forsikring. For at sikre, at det indre marked stadig fungerer korrekt i de pågældende sektorer, forpligter Republikken San Marino sig i denne forbindelse til i de relevante erhvervssektorer at vedtage og gennemføre den eksisterende og fremtidige fællesskabsret, herunder de relevante forsigtighedsregler og tilsynet med de berørte aktører i San Marino. Enhver mulig aftale på dette område kan også fastsætte, at Republikken San Marino forpligter sig til at gennemføre andre relevante fællesskabsregler, både nuværende og fremtidige, f.eks. med hensyn til konkurrence og beskatning.

4. I denne situation med udbyggede forbindelser vil indgåelsen af skatteaftaler med Den Europæiske Unions medlemsstater og San Marinos forpligtelse til inden for disse rammer at sikre informationsudveksling i overensstemmelse med OECD's standarder fremme et bredere økonomisk og skattemæssigt samarbejde. Idet San Marinos indsats anerkendes, kan der finde konsultationer sted mellem San Marino og Den Europæiske Unions medlemsstater med henblik på bilateralt at fjerne eller reducere dobbeltbeskatning af forskellige indtægtsformer.

5. Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino indleder også konsultationer med henblik på:

   – at fastlægge mulighederne for at forenkle procedurerne i deres aftale om toldunion og samarbejde. I denne forbindelse er Republikken San Marino rede til at indføre edb-procedurer svarende til Intrastat-systemet

   – bedre at undersøge de eksisterende muligheder for borgere og virksomheder fra Republikken San Marino for at deltage i fællesskabsprogrammer og -aktiviteter vedrørende forskning og udvikling.

Undertegnet i ....., den ..... i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet hver af disse tekster har samme gyldighed.

Gyldigheden af de sproglige udgaver på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. De vil have samme gyldighed som de sproglige udgaver, der er omhandlet i ovenstående afsnit.

Underskrifter

2004/0241 (CNS)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om indgåelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 94 sammenholdt med artikel 300, stk. 2, første afsnit, artikel 300, stk. 3, første afsnit, og artikel 300, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen[5],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet[6], og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den 16. oktober 2001 bemyndigede Rådet Kommissionen til at føre forhandlinger med Republikken San Marino om en passende aftale om, at Republikken San Marino indfører foranstaltninger svarende til dem, der anvendes i Fællesskabet til at sikre en reel beskatning af renteindtægter fra opsparing.

(2) Ordlyden af den aftale, der er resultatet af forhandlingerne, afspejler Rådets forhandlingsdirektiver. Den er ledsaget af et aftalememorandum mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Republikken San Marino på den anden side, hvis tekst er knyttet til Rådets afgørelse …/…/EF af … 2004.

(3) Anvendelsen af bestemmelserne i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger afhænger af, at Republikken San Marino anvender foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i dette direktiv, i overensstemmelse med en aftale mellem Republikken San Marino og Det Europæiske Fællesskab.

(4) I henhold til Rådets afgørelse …/…/EF af … 2004 og med forbehold af senere vedtagelse af en afgørelse om indgåelse af aftalen blev aftalen undertegnet på Det Europæiske Fællesskabs vegne den … 2004.

(5) Aftalen bør godkendes på Fællesskabets vegne.

---

[5] EUT C … af … 2004, s. …

[6] EUT C … af … 2004, s. …

(6) Det er nødvendigt at fastsætte en enkel og hurtig procedure for eventuelle ændringer af bilag I og II til aftalen -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger godkendes herved på Det Europæiske Fællesskabs vegne.

Aftalens tekst er knyttet til denne afgørelse.

Artikel 2

Kommissionen bemyndiges til på Fællesskabets vegne at godkende ændringer af bilagene til aftalen, der sikrer, at de svarer til oplysningerne vedrørende kompetente myndigheder ifølge de notifikationer, der er omhandlet i artikel 5, litra a), i direktiv 2003/48/EF og bilaget dertil.

Artikel 3

Formanden for Rådet foranstalter på Fællesskabets vegne den notifikation[7], der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, i aftalen.

Artikel 4

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne
Formand

[7] Datoen for aftalens ikrafttræden offentliggøres i Den Europæiske Unions Tidende på foranledning af Generalsekretariatet for Rådet.

BILAG

Aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Aftale

mellem

Det Europæiske Fællesskab

og

Republikken San Marino

om fastlæggelse af foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i

Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003

om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger

Det Europæiske Fællesskab

og

Republikken San Marino

eller "kontraherende part" eller "kontraherende parter", afhængigt af konteksten,

er blevet enige om at indgå følgende aftale:

Artikel 1

Formål

1. Formålet med aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken San Marino er at befæste og udbygge de eksisterende nære forbindelser mellem de to parter ved at fastlægge foranstaltninger svarende til dem, der er fastlagt i Rådets direktiv 2003/48/EF af 3. juni 2003 om beskatning af indtægter fra opsparing i form af rentebetalinger, som udbetales til retmæssige ejere, der er fysiske personer med skattemæssig bopæl i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, i det følgende benævnt "direktivet".

2. Republikken San Marino træffer de nødvendige foranstaltninger og fastsætter specifikt bestemmelser om procedurer og sanktioner til at sikre, at de opgaver, der er nødvendige til gennemførelse af denne aftale, udføres af betalende agenter etableret på deres område, uanset hvor debitor for den fordring, der giver renten, er etableret.

Artikel 2

Definition af retmæssig ejer

1. I denne aftale forstås ved "retmæssig ejer" enhver fysisk person, der modtager en rentebetaling, eller enhver fysisk person, for hvem en rentebetaling er sikret, medmindre han fremlægger bevis for, at betalingen ikke er modtaget eller sikret til hans egen fordel, dvs.

(a) at han optræder som betalende agent i henhold til artikel 4 eller

(b) at han optræder på vegne af en juridisk person, en investeringsfond eller et sammenligneligt eller tilsvarende organ for kollektiv investering i værdipapirer eller

(c) at han optræder på vegne af en anden fysisk person, der er den retmæssige ejer, og meddeler den betalende agent den retsmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3.

2. Hvis en betalende agent har oplysninger, der tyder på, at den fysiske person, der modtager en rentebetaling, eller for hvem en rentebetaling er sikret, muligvis ikke er den retmæssige ejer, og hvis denne fysiske person hverken er omfattet af stk. 1, litra a), eller stk. 1, litra b), træffer den pågældende betalende agent rimelige foranstaltninger til at fastslå den retmæssige ejers identitet i henhold til artikel 3. Hvis den betalende agent er ude af stand til at identificere den retmæssige ejer, behandler den betalende agent den pågældende fysiske person som den retmæssige ejer.

Artikel 3

Den retmæssige ejers identitet og bopæl

For at fastslå den i artikel 2 definerede retmæssige ejers identitet og bopæl skal den betalende agent føre et register med oplysninger om efternavn, fornavn, adresse og bopælsstatus i overensstemmelse med Republikken San Marinos lov om bekæmpelse af åger og hvidvaskning af penge. For kontraktlige forbindelser, der er optaget, eller, hvis sådanne kontraktlige forbindelser ikke findes, for transaktioner, der er gennemført den 1. januar 2004 eller derefter, fastslås bopælen for fysiske personer, der fremviser et pas eller et officielt identitetskort udstedt af en medlemsstat, og som erklærer at have bopæl i et land, som ikke er en medlemsstat eller Republikken San Marino, ved hjælp af en skattemæssig bopælsattest udstedt af den kompetente myndighed i det land, hvor den fysiske person hævder at være hjemmehørende. Hvis en sådan attest ikke kan fremvises, anses bopælen for at befinde sig i den medlemsstat, der har udstedt passet eller ethvert andet officielt identitetsdokument.

Artikel 4

Definition af betalende agent

I denne aftale forstås ved "betalende agent" i Republikken San Marino banker i henhold til sanmarinesisk banklovgivning samt økonomiske aktører, herunder fysiske og juridiske personer med bopæl i eller etableret i Republikken San Marino, partnerskaber og faste forretningssteder for udenlandske selskaber, som, også selvom det kun sker lejlighedsvis, accepterer, opbevarer, investerer eller overfører aktiver for tredjeparter eller blot betaler for eller sikrer interesser som led i deres forretningsvirksomhed.

Artikel 5

Definition af kompetent myndighed

1. I denne aftale forstås ved "kompetente myndigheder" de myndigheder i de kontraherende parter, der er opført i bilag I.

2. Ved de kompetente myndigheder i lande, der ikke er kontraherende parter, forstås de myndigheder i de pågældende lande, der er kompetente i henseende til bilaterale eller multilaterale konventioner eller, dersom sådanne myndigheder ikke findes, andre myndigheder, der er bemyndiget til at udstede bopælsattester til skattemæssige formål.

Artikel 6

Definition af rentebetalinger

1. I denne aftale forstås ved "rentebetalinger":

   (a) renter betalt eller krediteret en konto vedrørende fordringer af enhver art med eller uden prioritetsgaranti eller klausuler om andel i debitors udbytte, navnlig indtægter fra statsgældsbeviser og indtægter fra obligationer eller forskrivninger, herunder præmier eller gevinster i tilknytning til sådanne gældsbeviser, obligationer eller forskrivninger; strafrenter for sen betaling betragtes ikke som rentebetalinger

   (b) påløbne eller kapitaliserede renter i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af de i litra a) omhandlede fordringer

   (c) indkomst afledt af rentebetalinger, enten direkte eller via en i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlet enhed udloddet af

      (i) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret i det i artikel 19 omhandlede område

      (ii) en enhed med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom

      (iii) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret uden for det i artikel 19 omhandlede område

   (d) indkomst i forbindelse med afståelse, indfrielse eller tilbagekøb af andele eller enheder i følgende institutter og enheder, hvis de direkte eller indirekte via andre institutter for kollektiv investering eller enheder som omhandlet nedenfor investerer mere end 40 % af deres aktiver i fordringer omhandlet i litra a)

      (i) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret i det i artikel 19 omhandlede område

(ii) en enhed med hjemsted i en medlemsstat, der gør brug af den i direktivets artikel 4, stk. 3, fastsatte mulighed og underretter den betalende agent herom

(iii) institutter for kollektiv investering eller sammenlignelige eller tilsvarende organer for kollektiv investering i værdipapirer etableret uden for det i artikel 19 omhandlede område.

Republikken San Marino har imidlertid mulighed for kun at lade indkomst som omhandlet i litra d) indgå i definitionen af rentebetaling, for så vidt denne indkomst svarer til en indkomst, der direkte eller indirekte stammer fra rentebetalinger som defineret i litra a) og b).

2. I henseende til stk. 1, litra c) og d), skal den samlede indkomst, dersom en betalende agent ikke ligger inde med oplysninger om, hvor stor en del af indkomsten der afledes af rentebetalinger, betragtes som rentebetaling.

3. I henseende til stk. 1, litra d), skal procentsatsen, dersom en betalende agent ikke har nogen oplysninger om procentsatsen for de aktiver, der er investeret i fordringer eller i andele eller enheder i henhold til nævnte litra, anses for at være højere end 40 %. Hvis agenten ikke er i stand til at fastlægge beløbet for den indkomst, som den retmæssige ejer har realiseret, betragtes indkomsten som værende provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet af andelene eller enhederne.

4. I henseende til stk. 1, litra b) og d), skal Republikken San Marino have mulighed for at kræve, at betalende agenter på dens område beregner renterne på årsbasis i en periode, der ikke må overstige et år, og behandler sådanne på årsbasis beregnede renter som rentebetalinger, også selv om der ikke finder afståelse, indfrielse eller tilbagekøb sted i den pågældende periode.

5. Uanset stk. 1, litra c) og d), skal det være muligt for Republikken San Marino at holde enhver i de pågældende bestemmelser omhandlet indkomst fra institutter eller enheder etableret på dens område uden for definitionen af rentebetalinger, hvis de pågældende enheders investeringer i fordringer omhandlet i stk. 1, litra a), ikke har oversteget 15 % af deres aktiver.

Republikken San Marinos udnyttelse af denne mulighed skal være bindende for begge kontraherende parter, når den anden kontraherende part er underrettet herom.

6. Den i stk. 1, litra d), og stk. 3 omhandlede procentsats fastsættes efter den 31. december 2010 til 25 %.

7. De i stk. 1, litra d), og stk. 5 omhandlede procentsatser fastsættes under henvisning til investeringspolitikken som fastlagt i fondsbestemmelserne eller vedtægterne for de berørte institutter eller enheder og, hvis sådanne ikke findes, under henvisning til den faktiske sammensætning af de berørte institutters eller enheders aktiver.

Artikel 7

Kildeskat

1. Når den retmæssige ejer er hjemmehørende i en medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, opkræver Republikken San Marino en kildeskat på 15 % i de første tre år fra datoen for denne aftales anvendelse, på 20 % i de efterfølgende tre år og derefter på 35 %.

2. Den betalende agent opkræver kildeskat på følgende måde:

   (a) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a): af det betalte eller krediterede rentebeløb

   (b) hvis der er tale om en rentebetaling i henhold til artikel 6, stk. 1, litra b) eller d): af det rente- eller indkomstbeløb, der er omhandlet i de nævnte litraer, eller ved hjælp af en skat med tilsvarende virkning, som skal bæres af modtageren af det fulde beløb af provenuet af afståelsen, indfrielsen eller tilbagekøbet

   (c) i tilfælde af en rentebetaling i den betydning, der er fastlagt i artikel 6, stk. 1, litra c): af det indkomstbeløb, der er omhandlet i nævnte litra.

   (d) hvis Republikken San Marino udnytter muligheden i artikel 6, stk. 4: af rentebeløbet på årsbasis.

3. For så vidt angår stk. 2, litra a) og b), opkræves kildeskatten i et omfang svarende til den periode, hvori den retmæssige ejer har besiddet fordringen. Hvis den betalende agent ikke kan fastlægge besiddelsesperioden på grundlag af de oplysninger, han er i besiddelse af, skal han behandle den retmæssige ejer som besidder af fordringen i hele den periode, hvor den har været gældende, medmindre han fremlægger bevis for datoen for erhvervelsen deraf.

4. Andre former for skatter end den i denne aftale omhandlede skat på samme rentebetaling, og særlig Republikken San Marinos kildeskat på sanmarinesisk rentebetalingsindkomst, krediteres det tilbageholdelsesbeløb, der er beregnet i overensstemmelse med denne artikel.

5. Den kildeskat, som den betalende agent i Republikken San Marino opkræver, forhindrer ikke den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, i at beskatte indkomsten i overensstemmelse med sin nationale lovgivning. Når en skatteyder opgiver sin renteindtægt fra en betalende agent i Republikken San Marino til skattemyndighederne i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor han har bopæl, skal renteindtægten beskattes i den pågældende medlemsstat til samme satser som dem, der gælder for renter indtjent i denne medlemsstat.

Artikel 8

Deling af provenu

1. Republikken San Marino beholder 25 % af det provenu, der fremkommer som følge af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, og overfører 75 % af provenuet til den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har bopæl.

2. Disse overførsler finder sted i form af en enkelt betaling pr. EF-medlemsstat senest inden for en periode på 6 måneder efter afslutningen af skatteåret i Republikken San Marino.

3. Republikken San Marino skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at ordningen for deling af provenuet fungerer hensigtsmæssigt.

Artikel 9

Frivillig oplysning

1. Republikken San Marino fastlægger en procedure, som gør det muligt for den i artikel 2 definerede retmæssige ejer at undgå den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7, ved udtrykkeligt at bemyndige sin betalende agent i Republikken San Marino til at indgive information om rentebetalingerne til den kompetente myndighed i Republikken San Marino. En sådan bemyndigelse omfatter alle de rentebetalinger, som den betalende agent udbetaler til eller sikrer til umiddelbar fordel for den retmæssige ejer.

2. Den information, som den betalende agent i tilfælde af den retmæssige ejers udtrykkelige bemyndigelse skal indgive, omfatter som et minimum følgende:

   (a) den i henhold til aftalens artikel 3 fastsatte retmæssige ejers identitet og bopæl samt, hvis et sådant findes, det skattemæssige identifikationsnummer, der er tildelt af den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl

   (b) den betalende agents navn og adresse

   (c) den retmæssige ejers kontonummer eller, dersom et sådant ikke findes, identifikation af den fordring, der giver anledning til renten, og

   (d) rentebetalingsbeløbet beregnet i henhold til artikel 6 i denne aftale.

3. Den kompetente myndighed i Republikken San Marino afgiver de i stk. 2 omhandlede oplysninger til den kompetente myndighed i den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har bopæl. Indberetningen af information skal være automatisk og finde sted mindst en gang om året inden for 6 måneder efter udgangen af skatteåret i Republikken San Marino for alle rentebetalinger i det pågældende år.

Artikel 10

Afskaffelse af dobbeltbeskatning

1. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, skal sikre afskaffelsen af enhver dobbeltbeskatning, som kunne følge af opkrævningen af den i artikel 7 omhandlede kildeskat, i henhold til bestemmelserne i stk. 2 og 3.

2. Hvis renter modtaget af en retmæssig ejer har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat i Republikken San Marino, indrømmer den medlemsstat i Det

Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, ham en skattegodtgørelse svarende til det tilbageholdte beløb i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale lovgivning. Hvis dette beløb er højere end det skattebeløb, der i henhold til den nationale lovgivning er skyldigt for hele det rentebeløb, der har været genstand for den i artikel 7 omhandlede kildeskat, skal den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, tilbagebetale det overskydende beløb af den tilbageholdte skat til den retmæssige ejer.

3. Hvis renter modtaget af en retmæssige ejer ud over den i artikel 7 omhandlede kildeskat har været gjort til genstand for nogen anden type kildeskat, og den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, indrømmer en skattegodtgørelse for en sådan kildeskat i henhold til sin nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler, krediteres denne anden kildeskat, før proceduren i stk. 2 tages i anvendelse.

4. Den medlemsstat i Det Europæiske Fællesskab, hvor den retmæssige ejer har sin skattemæssige bopæl, kan i stedet for den ordning med skattegodtgørelse, der er omhandlet i stk. 2 og 3, foretage tilbagebetaling af den kildeskat, der er omhandlet i artikel 7.

Artikel 11

Omsættelige værdipapirer

1. Fra datoen for anvendelsen af denne aftale og så længe mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser, dog senest indtil den 31. december 2010, betragtes nationale og internationale obligationer og andre omsættelige værdipapirer, som første gang er emitteret før den 1. marts 2001, eller for hvis vedkommende det oprindelige emissionsprospekt før denne dato blev godkendt af de kompetente myndigheder i emissionsstaten, ikke som fordringer i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a), forudsat at der ikke er foretaget nogen yderligere emissioner af sådanne omsættelige værdipapirer den 1. marts 2002 eller derefter.

   Så længe mindst en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater også anvender lignende bestemmelser som bestemmelserne i denne aftales artikel 7, finder bestemmelserne i nærværende artikel dog fortsat anvendelse efter den 31. december 2010 med hensyn til sådanne omsættelige værdipapirer:

   – der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og

   – hvor den betalende agent som defineret i artikel 4 er etableret i Republikken San Marino, og

   – den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

   Hvis og når alle Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater ophører med at anvende lignende bestemmelser som bestemmelserne i denne aftales artikel 7, finder bestemmelserne i nærværende artikel kun fortsat anvendelse for omsættelige værdipapirer:

   – der indeholder en klausul om "gross-up" og førtidig indfrielse, og

– hvor den betalende agent er etableret i Republikken San Marino, og

– den betalende agent betaler renter direkte til eller sikrer betaling af renter til umiddelbar fordel for en retmæssig ejer, der er hjemmehørende i en af Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter er foretaget en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af en regering eller en dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international aftale (opført i bilag II til denne aftale), betragtes hele emissionen af dette værdipapir bestående af den oprindelige emission og enhver yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

Hvis der den 1. marts 2002 eller derefter foretages en yderligere emission af et ovenfor nævnt omsætteligt værdipapir emitteret af enhver anden emittent, der ikke er omfattet af det foregående punktum, betragtes en sådan yderligere emission som en fordring i henhold til artikel 6, stk. 1, litra a).

2. Denne artikel forhindrer ikke Republikken San Marino og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater i fortsat at beskatte indtægter fra de i stk. 1 omhandlede omsættelige værdipapirer i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Artikel 12

Andre typer kildeskat – Forbindelser med andre aftaler

1. Denne aftale forhindrer ikke parterne i at opkræve andre typer kildeskat end den i denne aftale omhandlede i overensstemmelse med deres nationale lovgivning eller dobbeltbeskatningsaftaler.

2. Bestemmelserne i dobbeltbeskatningsaftalerne mellem Republikken San Marino og Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater forhindrer ikke den opkrævning af kildeskat, som er mulig i henhold til denne aftale.

Artikel 13

Informationsudveksling efter anmodning

1. De kompetente myndigheder i Republikken San Marino og i en EF-medlemsstat udveksler informationer om adfærd, der udgør skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, eller tilsvarende for indkomst, der er omfattet af aftalen. "Tilsvarende" omfatter kun overtrædelser med samme ulovlighedsgrad som skattesvig i henhold til lovgivningen i den stat, som anmodningen er rettet til, der skader de skattemæssige interesser for den stat, som fremsætter anmodningen. Som svar på en behørigt begrundet anmodning, skal den stat, som anmodningen er rettet til, videregive information med hensyn til den adfærd, som den stat, der fremsætter anmodningen, er ved eller påtænker at undersøge på et straffe- eller civilretligt grundlag.

2. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal, når den afgør, om der kan videregives information som svar på anmodningen, anvende de regler om forældelsesfrist, der gælder i henhold til lovgivningen i den stat, som fremsætter anmodningen.

3. Den stat, som anmodningen er rettet til, skal videregive information, når den stat, der fremsætter anmodningen, har en begrundet mistanke om, at den pågældende adfærd udgør skattesvig eller tilsvarende. Den stat, der fremsætter anmodningen, kan basere sin mistanke om skattesvig eller tilsvarende på:

   a) dokumenter, uanset om de er bekræftede eller ej, herunder også, men ikke udelukkende, virksomhedsregistre, regnskabsbøger eller information om bankkonti

   b) vidnesbyrd fra skatteyderen

   c) information fra en meddeler eller anden tredjemand, som er uafhængigt bekræftet eller på anden vis må formodes at være pålidelig eller

   d) udførligt bevis.

4. De kompetente myndigheder i den stat, der fremsætter en anmodning om information i henhold til denne aftale, skal for at påvise denne informations forventede relevans for anmodningen afgive følgende oplysninger til den kompetente myndighed i den stat, som anmodningen er rettet til:

   (a) identiteten af den person, der er genstand for undersøgelsen

   (b) en angivelse af den information, der anmodes om, herunder dens art og den form, hvori den stat, der fremsætter anmodningen, ønsker at modtage oplysningerne fra den stat, som anmodningen er rettet til

   (c) det skattemæssige formål, hvortil oplysningerne ønskes

   (d) årsagerne til at antage, at de ønskede oplysninger findes i den stat, som anmodningen er rettet til, eller indehaves eller kontrolleres af en person inden for nævnte stats jurisdiktion

   (e) navn og adresse på alle personer, der menes at være i besiddelse af de ønskede oplysninger, hvis de kendes

   (f) en erklæring om, at anmodningen er i overensstemmelse med lovgivningen og den administrative praksis i den stat, som fremsætter anmodningen; at hvis de ønskede oplysninger forefandtes inden for jurisdiktionen for den stat, som fremsætter anmodningen, ville de kompetente myndigheder i denne stat kunne indhente de ønskede oplysninger i henhold til gældende lovgivning eller normal administrativ praksis i den stat, som fremsætter anmodningen; samt at den er i overensstemmelse med denne aftale

   (g) en erklæring om, at den stat, som fremsætter anmodningen, har benyttet alle til rådighed stående midler på sit eget område til at indhente oplysningerne, dog undtagen uforholdsmæssigt vanskelige midler.

5. Den kompetente myndighed i den stat, som anmodningen er rettet til, fremsender så hurtigt som muligt de ønskede oplysninger til den stat, som fremsætter anmodningen.

6. Republikken San Marino indleder bilaterale forhandlinger med hver af medlemsstaterne for at definere individuelle kategorier af tilfælde, der kommer ind under "tilsvarende", i overensstemmelse med de pågældende landes skatteprocedurer.

Artikel 14

Fortrolighed

Al information, der modtages af en kontraherende part i henhold til denne aftale, behandles fortroligt og må kun udleveres til personer eller myndigheder (herunder domstole og administrative organer), i den pågældende kontraherende parts jurisdiktion, der er beskæftiget med påligning eller opkrævning af, håndhævelse eller retsforfølgelse i forbindelse med eller behandling af appeller vedrørende de skatter, der er omfattet af denne aftale. Sådanne personer eller myndigheder må kun anvende informationerne til disse formål. De kan videregive oplysningerne i offentlige retssager eller i retlige afgørelser. Oplysningerne må ikke meddeles andre personer, enheder, myndigheder eller jurisdiktioner uden udtrykkelig skriftlig tilladelse fra den kompetente myndighed i den stat, der har afgivet oplysningerne.

Artikel 15

Konsultation og revision

1. Hvis der opstår en uoverensstemmelse mellem den kompetente myndighed i Republikken San Marino og en eller flere af de kompetente myndigheder, der er anført i bilag I, med hensyn til fortolkningen eller anvendelsen af denne aftale, bestræber de sig på at løse den efter fælles overenskomst. De skal straks underrette Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og de andre medlemsstaters kompetente myndigheder om resultaterne af deres konsultationer. I forbindelse med spørgsmål om fortolkning kan Kommissionen deltage i konsultationer efter anmodning fra enhver af de kompetente myndigheder, der er anført i bilag I.

2. De kontraherende parter konsulterer hinanden mindst hvert tredje år eller efter anmodning fra en af de kontraherende parter med henblik på at undersøge - og hvis de kontraherende parter skønner det nødvendigt - forbedre aftalens tekniske funktion og vurdere den internationale udvikling. Konsultationerne holdes inden for en frist på én måned efter anmodningen eller i hastende tilfælde hurtigst muligt.

3. På grundlag af en sådan vurdering kan de kontraherende parter konsultere hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

4. Så snart der foreligger tilstrækkelige erfaringer med den fuldstændige gennemførelse af denne aftale, konsulterer de kontraherende parter hinanden for at undersøge, om det er nødvendigt at ændre aftalen under hensyntagen til den internationale udvikling.

5. Med henblik på de i stk. 1, 2 og 3 omhandlede konsultationer skal de kontraherende parter underrette hinanden om eventuelle udviklinger, som vil kunne få indflydelse på, om denne aftale fungerer korrekt. Det omfatter også enhver form for relevant aftale mellem en af de kontraherende parter og et tredjeland.

Artikel 16

Undertegnelse, ikrafttræden og opsigelse

1. Denne aftale kræver de kontraherende parters ratifikation eller godkendelse i overensstemmelse med deres egne procedurer. De kontraherende parter underretter hinanden, når disse procedurer er tilendebragt. Aftalen træder i kraft den første dag i den anden måned efter den sidste notifikation.

2. Med forbehold af opfyldelsen af dens forfatningsmæssige krav vedrørende indgåelse af internationale aftaler og af bestemmelserne i artikel 17 gennemfører og anvender Republikken San Marino effektivt denne aftale fra den 1. juli 2005 og underretter Det Europæiske Fællesskab herom.

3. Denne aftale gælder, indtil den opsiges af en kontraherende part.

4. Hver af de kontraherende parter kan opsige denne aftale ved notifikation herom til den anden part. I så tilfælde ophører aftalen med at være i kraft tolv måneder efter notifikationen.

Artikel 17

Gennemførelsesbestemmelser

1. Anvendelsen af denne aftale er betinget af, at Fællesskabets medlemsstaters afhængige eller associerede territorier, der er nævnt i rapporten fra Rådet (økonomi og finans) til Det Europæiske Råd i Santa Maria de Feira af 19.-20. juni 2000, samt Amerikas Forenede Stater, Schweiz, Andorra, Liechtenstein og Monaco indfører og gennemfører foranstaltninger, der er i overensstemmelse med eller svarer til foranstaltningerne i direktivet eller i denne aftale.

2. De kontraherende parter fastslår efter fælles overenskomst mindst seks måneder før den i artikel 16, stk. 2, omhandlede dato, om betingelsen i stk. 1 vil blive opfyldt under hensyntagen til ikrafttrædelsesdatoerne for de relevante foranstaltninger i de pågældende tredjelande og afhængige eller associerede territorier. Hvis de kontraherende parter ikke fastslår, at betingelsen vil blive opfyldt, fastsætter de efter fælles overenskomst en ny dato for artikel 16, stk. 2.

3. Anvendelsen af denne aftale eller af dele deraf kan suspenderes af en af de kontraherende parter med omgående virkning gennem notifikation af den anden part, såfremt direktivet eller en del af direktivet ophører med at gælde enten midlertidigt eller permanent i overensstemmelse med gældende EF-ret eller i tilfælde af, at en medlemsstat måtte suspendere anvendelsen af sine gennemførelsesbestemmelser.

4. De kontraherende parter kan hver især suspendere anvendelsen af denne aftale gennem notifikation af den anden part i tilfælde af, at et af de tredjelande eller territorier, der er omhandlet i stk. 1, efterfølgende måtte ophøre med at anvende de i samme stykke omhandlede foranstaltninger. En suspension af anvendelsen må tidligst finde sted to måneder efter notifikationen. Anvendelsen af aftalen genoptages, så snart foranstaltningerne genindføres.

Artikel 18

Krav og slutopgørelse

1. Hvis denne aftale opsiges eller dens anvendelse suspenderes enten helt eller delvis, berøres fysiske personers krav i henhold til artikel 10 ikke deraf.

2. Republikken San Marino skal i så tilfælde udarbejde en slutopgørelse, når aftalen ophører med at gælde, og udbetale et slutbeløb til Det Europæiske Fællesskabs medlemsstater.

Artikel 19

Territorialt anvendelsesområde

Denne aftale gælder på den ene side for de områder, hvor traktaten om oprettelse af De Europæiske Fællesskaber finder anvendelse og på de betingelser, der er fastlagt i nævnte traktat, og på den anden side for Republikken San Marinos område.

Artikel 20

Bilag

1. Bilagene udgør en del af denne aftale.

2. Listen over kompetente myndigheder i bilag I kan ændres ved, at den anden kontraherende part underrettes af Republikken San Marino for så vidt angår den under bilagets punkt a) omhandlede myndighed og af Det Europæiske Fællesskab for så vidt angår de øvrige myndigheder.

Listen over beslægtede enheder i bilag II kan ændres efter fælles overenskomst.

Artikel 21

Sprog

1. Denne aftale udfærdiges i to eksemplarer på dansk, engelsk, finsk, fransk, græsk, italiensk, nederlandsk, portugisisk, spansk, svensk og tysk, idet alle disse sprog har samme gyldighed.

2. Gyldigheden af de sproglige udgaver på estisk, lettisk, litauisk, maltesisk, polsk, slovakisk, slovensk, tjekkisk og ungarsk vil blive bekræftet af de kontraherende parter på grundlag af en brevveksling. De vil have samme gyldighed som de sproglige udgaver, der er omhandlet i stk. 1.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede befuldmægtigede underskrevet denne aftale

Udfærdiget i …, den …

For

For

Bilag I

Liste over de kontraherende parters kompetente myndigheder

I forbindelse med denne aftale er følgende myndigheder i de kontraherende parter "kompetente myndigheder":

(a) i Republikken San Marino: Il Segretario di Stato per le Finanze e il Bilancio eller en bemyndiget repræsentant,

(b) i Kongeriget Belgien: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant,

(c) i Den Tjekkiske Republik: Ministr financí eller en bemyndiget repræsentant,

(d) i Kongeriget Danmark: Skatteministeren eller en bemyndiget repræsentant,

(e) i Forbundsrepublikken Tyskland: Der Bundesminister der Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,

(f) i Republikken Estland: Rahandusminister eller en bemyndiget repræsentant,

(g) i Den Hellenske Republik: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,

(h) i Kongeriget Spanien: El Ministro de Economía y Hacienda eller en bemyndiget repræsentant,

(i) i Den Franske Republik: Le Ministre chargé du budget eller en bemyndiget repræsentant,

(j) i Irland: The Revenue Commissioners eller deres bemyndigede repræsentanter,

(k) i Den Italienske Republik: Il Capo del Dipartimento per le Politiche Fiscali eller en bemyndiget repræsentant,

(l) i Republikken Cypern: Υπουργός Οικονομικών eller en bemyndiget repræsentant,

(m) i Republikken Letland: Finanšu ministrs eller en bemyndiget repræsentant,

(n) i Republikken Litauen: Finansų ministras eller en bemyndiget repræsentant,

(o) i Storhertugdømmet Luxembourg: Le Ministre des Finances eller en bemyndiget repræsentant; med henblik på anvendelsen af artikel 13 er den kompetente myndighed dog le Procureur Général d'Etat luxembourgeois,

(p) i Republikken Ungarn: A pénzügyminiszter eller en bemyndiget repræsentant,

(q) i Republikken Malta: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi eller en bemyndiget repræsentant,

r) i Kongeriget Nederlandene: De Minister van Financiën eller en bemyndiget repræsentant,

s) i Republikken Østrig: Der Bundesminister für Finanzen eller en bemyndiget repræsentant,

t) i Republikken Polen: Minister Finansów eller en bemyndiget repræsentant,

u) i Den Portugisiske Republik: O Ministro das Finanças eller en bemyndiget repræsentant,

v) i Republikken Slovenien: Minister za finance eller en bemyndiget repræsentant,

w) i Den Slovakiske Republik: Minister financií eller en bemyndiget repræsentant

x) i Republikken Finland: Valtiovarainministeriö/Finansministeriet eller en bemyndiget repræsentant,

y) i Kongeriget Sverige: Finansdepartementet eller en bemyndiget repræsentant,

z) i Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland og de europæiske territorier, for hvilke Det Forenede Kongerige har ansvaret for de eksterne forbindelser: the Commissioners of Inland Revenue eller deres bemyndigede repræsentant og den kompetente myndighed i Gibraltar, som Det Forenede Kongerige udpeger i overensstemmelse med de aftalte ordninger vedrørende de gibraltariske myndigheder i forbindelse med EU- og EF-instrumenter og dertil knyttede traktater meddelt medlemsstaterne og Den Europæiske Unions institutioner af 19. april 2000, som Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union skal sende en kopi af til Republikken San Marino, og som finder anvendelse på denne aftale.

Bilag 2

Liste over beslægtede enheder

I forbindelse med artikel 11 i denne aftale skal følgende enheder betragtes som en "*dermed beslægtet enhed, der handler i egenskab af offentlig myndighed, eller hvis rolle er anerkendt ved en international traktat*":

ENHEDER I DEN EUROPÆISKE UNION:

Belgien

– Vlaams Gewest (regionen Flandern)

– Région wallonne (regionen Vallonien)

– Région de Bruxelles-capitale/Brussels Hoofdstedelijk Gewest (Bruxelles-regionen)

– Communauté française (det franske fællesskab)

– Vlaamse Gemeenschap (det flamske fællesskab)

– Deutschsprachige Gemeinschaft (det tysksprogede fællesskab)

Spanien

– Xunta de Galicia (regeringen i den selvstyrende region Galicien)

– Junta de Andalucía (regeringen i den selvstyrende region Andalusien)

– Junta de Extremadura (regeringen i den selvstyrende region Extremadura)

– Junta de Castilla-La Mancha (regeringen i den selvstyrende region Castilien-La Mancha)

– Junta de Castilla-León (regeringen i den selvstyrende region Castilien-Léon)

– Gobierno Foral de Navarra (regeringen i den selvstyrende region Navarra)

– Govern de les Illes Balears (regeringen i den selvstyrende region Balearerne)

– Generalitat de Catalunya (regeringen i den selvstyrende region Catalonien)

– Generalitat de Valencia (regeringen i den selvstyrende region Valencia)

– Diputación General de Aragón (regeringen i den selvstyrende region Aragonien)

– Gobierno de las Islas Canarias (regeringen i den selvstyrende region De Kanariske Øer)

– Gobierno de Murcia (regeringen i den selvstyrende region Murcia)

– Gobierno de Madrid (regeringen i den selvstyrende region Madrid)

– Gobierno de la Comunidad Autónoma del País Vasco/Euzkadi (regeringen i den selvstyrende region Baskerlandet)

– Diputación Foral de Guipúzcoa (provinsrådet i Guipuzcoa)

– Diputación Foral de Vizcaya/Bizkaia (provinsrådet i Vizcaya)

– Diputación Foral de Alava (provinsrådet i Alava)

– Ayuntamiento de Madrid (Madrid kommune)

– Ayuntamiento de Barcelona (Barcelona kommune)

– Cabildo Insular de Gran Canaria (Gran Canarias øråd)

– Cabildo Insular de Tenerife (Tenerifes øråd)

– Instituto de Crédito Oficial (kreditinstituttet Instituto de Crédito Oficial)

– Instituto Catalán de Finanzas (det Catalanske kreditinstitut Instituto Catalán de Finanzas)

– Instituto Valenciano de Finanzas (det valencianske kreditinstitut Instituto Valenciano de Finanzas)

Grækenland

– Οργανισμός Τηλεπικοινωνιών Ελλάδος (det græske teleselskab)

– Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος (det græske skinnenetselskab)

– Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (det offentlige elselskab)

Frankrig

– La Caisse d'amortissement de la dette sociale (CADES) (fonden til dækning af underskuddet på den sociale sikringsordning)

– L'Agence française de développement (AFD) (det franske agentur for udviklingsbistand)

– Réseau Ferré de France (RFF) (Frankrigs skinnenet)

– Caisse Nationale des Autoroutes (CNA) (de franske motorvejes finansieringsselskab)

– Assistance publique Hôpitaux de Paris (APHP) (Paris' sociale sygehusselskab)

– Charbonnages de France (CDF) (Frankrigs kulminer)

– Entreprise minière et chimique (EMC) (mine- og kemiselskabet)

Italien

– Regionerne

– Provinserne

– Kommunerne

– Cassa Depositi e Prestiti (det offentlige deponerings- og låneinstitut)

Letland

– Pašvaldības (amter og kommuner)

Polen

– gminy (kommuner)

– powiaty (distrikter)

– województwa (provinser)

– związki gmin (kommuneforeninger)

– związki powiatów (distriktforeninger)

– związki województw (provinsforeninger)

– miasto stołeczne Warszawa (hovedstaden Warszawa)

– Agencja Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Kontoret for Omstrukturering og Modernisering af Landbruget)

– Agencja Nieruchomości Rolnych (landbrugsejendomsagenturet)

Portugal

– Região Autónoma da Madeira (den selvstyrende region Madeira)

– Região Autónoma dos Açores (den selvstyrende region Azorerne)

– Kommunerne

Slovakiet

– mestá a obce (kommuner)

– Železnice Slovenskej republiky (det slovakiske jernbaneselskab)

– Štátny fond cestného hospodárstva (statens vejforvaltningsfond)

– Slovenské elektrárne (slovakiske kraftværker)

– Vodohospodárska výstavba (vandøkonomisk selskab)

INTERNATIONALE ENHEDER:

– Den Europæiske Bank for Genopbygning og Udvikling

– Den Europæiske Investeringsbank

– Den Asiatiske Udviklingsbank

– Den Afrikanske Udviklingsbank

– Verdensbanken/IBRD/IMF

– Den Internationale Finansieringsinstitution

– Den Interamerikanske Udviklingsbank

– Europarådets Socialudviklingsfond

– Euratom

– Det Europæiske Fællesskab

– Den Andinske Udviklingsfond (CAF)

– Eurofima

– Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab

– Den Nordiske Investeringsbank

– Den Caribiske Udviklingsbank.

Bestemmelserne i artikel 11 gælder med forbehold af internationale forpligtelser, som de kontraherende parter måtte have indgået over for ovennævnte internationale enheder.

ENHEDER I TREDJELANDE:

De enheder, der opfylder følgende kriterier:

1. Enheden betragtes helt klart som en offentlig enhed efter de nationale kriterier.

2. Den offentlige enhed er en ikke-kommerciel producent, der administrerer og finansierer en gruppe aktiviteter og især leverer ikke-kommercielle varer og tjenester, der skal være til gavn for samfundet, og som reelt styres af det offentlige.

3. Den offentlige enhed er en stor og regelmæssig emittent af værdipapirer.

4. Den pågældende stat kan garantere, at den offentlige enhed ikke vil foretage førtidig indfrielse, hvis der findes "gross-up"-klausuler.